

Liber

ta vita cū illo manere que pōt? **C**ura autē desc-
rit aut nolentē describit. pculdubio aut volen-
tem: aut neutrum. Si nolentē quō beata vi-
ta est: q̄ ita est in voluntate vt non sit in pote-
state: **N**ūq̄ beatus nemo sit aliqd̄ volendo
nec habendo: quāto minus est beatus q̄ nō
honore: nō possessione: nō qualibet alia re:
sed ipsa beata vita nolens deserit: qm̄ ei nul-
la vita erit? **U**nde et si nullus sensus relinq̄t
quo sit misera: p̄pterea em̄ beata vita disce-
dit: qm̄ tota vita discedit. **M**iser est tñ q̄ diu
sentit: quia scit se nolentē cōsumi: p̄pter qd̄
cetera et qd̄ p̄ceteris diligit. **N**ō igit̄ pōt vita
et beata esse: et nolentem deserere: quia bea-
tus nolens nemo fit: ac p̄ hoc q̄tō magis no-
lentem deserendo miserū facit. **S**i autē volē-
tem deserit: etiā sic quō beata erat: quā p̄ire
voluit qui habebat. **R**estat vt dicant neutz
esse in animo beati: id est: eum deserit a beata
vita: cū per mortē deserit tota vita: nec nol-
le: nec velle: ad vtrūq̄ em̄ parator equo ani-
mo consistere. **S**ed nec ista beata est vita: q̄
talis est: vt quē beatū facit: amore eius indi-
gna sit. **Q**uō em̄ est beata vita quā nō amat
beatus? **A**ut quō amat: qd̄ vtrum vigeat: an
pereat indifferēter accipit? **N**isi forte virtu-
tes quas p̄pter solā beatitudinē sic amamus
psuadere nobis audent: vt ipam beatitudi-
nem nō amem? **Q**uod si faciunt: etiā ipsas
vtrūq̄ amare desistimus: quādo illā p̄p̄ quaz
solam istas amauimus: nō amam? **D**einde
quō erit: vera illa tam p̄fecta: tam exanima-
ta: tam eliquata: tā certa sententia: brōs cē
oēs hoīes velle si ipsi qui iam beati sunt: bea-
ti esse nec nolunt nec volunt? **A**ut si volunt
vt veritas clamat: vt natura cōpellit: cui sū-
me bonus et imutabiliter beat⁹ creator indi-
dit hoc. **S**i volunt inquā beati esse qui beati
sunt: beati vtrūq̄ nō esse nolūt. **S**i autē beati
nō esse nolūt: proculdubio nolūt cōsumi et pe-
rire quod beati sunt: nec nisi viuentes beati
esse pōt. **N**olūt igit̄ perire qd̄ viuūt. **I**mmor-
tales ergo esse volunt: quicūq̄ vere beati v̄l
sunt vel esse cupiunt. **N**ō autē viuūt beate: cui
nō adest qd̄ vult. **N**ullo modo igit̄ eē poterit
vita veraciter beata: nisi fuerit sempiterna.

Job. i.

Sed si fides assit que inest eis quibus dedit
prātē iesus filios dei fieri: nulla questio est.

An eternitatē par sit hūana nā. **Ca. IX.**

Cumanis quippe argumentatiōib⁹
hec inuenire conātes: vix pauci ma-
gno p̄diti ingenio: abundantes

ocio: doctrinisq̄ subtilissimis eruditi: ad in-
dagandā solius anime immortalitatem pueni-
re potuerunt. **C**ui tñ anime beatā vitā nō in-
uenerūt stabilem: id ē verā. **A**d miseras eā
quippe vite hui⁹ etiā post beatitudinem redi-
re dixerunt. **E**t q̄ eorū de hac erubuerūt sen-
tentia: et animā purgatā in sempiternā bea-
titudinē sine corpe collocandā putauerunt:
talia de mundi retro: sus eternitate sentiūt
vt hanc de anima sententiā suā ipi redargu-
ant. **Q**uid hic longū est demonstrare: sed in li-
bro duodecimo de ciuitate dei: satis a nobis
est q̄tū arbitror explicatū. **F**ides autē ista to-
tum hoīem immortalē futurū: qui vtrūq̄ con-
stat ex anima et corpore: et ob hoc vere beatū
nō argumentatione humana: sed diuina au-
toritate p̄mittit. **E**t ideo cū dictum esset in

Job. i.

Ibidem

Ibidem

Ibi s̄

An alio modo omnipotens deus hominē
eternitati debuerit reformare q̄ vt sibi deus
filius naturam vniret humanā. **Ca. X.**

Es itaq̄ q̄ dicit̄ ita ne defuit deo
modus alius quo liberaret homines
a miseria mortalitatis huius vryni
genitum filiū deū sibi coeternum hominem
fieri veller induendo humanam animam et
carnem: mortalemq̄ factū mortem perpeti-
parum ē sic refellere: vt istū modū quo nos
p̄ mediatorē dei et hominū: hominē christum
Iesum deus liberare dignatur: asseram⁹ bo-
num et diuine congruum dignitatē: verū eti-
am vt osidam⁹ nō aliū modū possibile deo fu-
isse cui⁹ prātē cūcta equalit̄ subiacēt. **S**anā
de nostre miserie cōueniētiō: ē modū alium
nō fuisse: nec esse oportuisse. **Q**uid enim tā

Ibi s̄

necessariū fuit ad erigendam spem nostram mentesq; mortaliū cōditiōe ipsius mortali-
tatis abiectas ab imortalitatis despatione li-
berādas: q̄ vt demonstraret nob̄ q̄ti nos p̄-
deret deus: q̄tūq; diligeret? **Quid** x̄o h̄ rei
tanto isto iudicio manifestius atq; p̄clari? q̄
vt dei filius imutabiliter bonus: in se manēs
q̄d erat: et a nob̄ et p̄ nob̄ accipiens q̄d nō erat
preter sue nature detrimentū n̄m dignatus
est mire p̄ortū p̄us sine vllō malo suo merito
mala nostra p̄ferret: ac si iam credētib̄ q̄stum
nos diligeret deus: et q̄d despabam̄ iam spanti-
bus dona in nos sua sine vllis bonis meritis
nostris: imo p̄cedentibus et malis meritis nō
stris in debita largitate p̄ferret: q̄ et ea q̄ dicū-
tur merita n̄ra dona sunt eius. **U**t em̄ fides p̄
dilectionē operetur: caritas dei diffusa est i cor-
dibus nostris p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ dat̄ est nob̄. **T**ūc
est aut̄ datus qm̄ est iesus resurrectione clarifi-
cat̄. **T**ūc em̄ eū se missurū esse p̄misit et mi-
sit: q̄ tūc sicut de illo scriptū est et ante p̄dictū
Ascēdit in altū: captiuauit captiuitatē: dedit
dona hoibus. **H**ec dona sunt merita n̄ra: qui-
bus ad summū bonū imortalitatis et beatitu-
dinis puenimus. **R**ōmendat aut̄ in q̄t apl̄s ca-
ritatē suā d̄s in nob̄is: qm̄ cū adhuc peccato-
res essemus: x̄pus p̄ nob̄ mortuus est. **M**ul-
tomagis iustificati nūc in sanguine ipsi: salui
erimus ab ira p̄ ip̄m. **A**dhuc addit et dicit. **S**i
em̄ cū inimici essemus recōciliati sum̄ deo p̄
mortem filij eius: multomagis recōciliati sal-
ui erimus in vita ipsius. **Q**uos peccatores di-
xit p̄us: hos postorius inimicos dei. et q̄s p̄us
iustificatos in sanguine iesu x̄pi: eos posteri-
recōciliatos p̄ mortem filij dei. **E**t q̄s p̄us sal-
uos ab ira p̄ ip̄m: eos postea saluos in vita ipsi-
us. **N**ō ergo ante istam grām quoquo mō pe-
catores: sed in talibus peccatis fuimus vt ini-
mici essemus dei. **S**up̄ius aut̄ quidē apostol̄
nos peccatores et inimicos dei duobus idēti-
dem noibus appellauit: vno velut mitissimo:
alio plane atrocissimo dicēs. **S**i em̄ x̄pus cum
infirmi essem̄ adhuc iuxta r̄ps p̄ imp̄is mor-
tuus est. **Q**uos infirmos eosdē imp̄ios nūcu-
cupauit. **L**eue aliquid videtur infirmitas: s̄
aliqui talis est vt impietas nomine. **N**isi tū in-
firmitas esset medicū necessariū nō haberēt:
qui est hebraice iesus: grece sother: nostra au-
tem locutione saluatoz. **Q**d verbū latina lin-
gua antea nō habebat s̄ habere poterat: sicut
potuit qm̄ voluit. **H**ec aut̄ apl̄i sn̄ia p̄cedēs vbi
ait. **A**dhuc cum infirmi essemus iuxta temp̄
p̄ imp̄is mortuus est: coheret his duabus se-
quentibus quarū in vna dixit peccatores: in

alia in inimicos dei: tanq̄ illis singulis reddide-
rit singula: p̄ctōres ad infirmos: inimicos dei
referens ad imp̄ios.

Qua ratione in sanguine ch̄risti iustificen-
tur credentes: et quō in hoc sacramento toti
trinitatis sit operatio. **Ca. XI**

Ed quid ē iustificati in sanguine ipsi
us: **Q**ue vis est sanguinis hui⁹ obse-
cro: vt in eo iustificent̄ credētes: **E**t
qd est recōciliati p̄ mortē filij eius? **I**ta ne x̄o
cū irascere nob̄is de⁹ pater: vidit mortē filij
sui p̄ nob̄is: et placat⁹ est nob̄is? **N**ūquid ḡ filij
eius vsq; adeo nob̄ iam placatus erat: vt p̄ no-
bis etiā dignaret̄ mori: pater x̄o vsq; adeo ad-
huc irascebat: vt nisi filij p̄ nob̄is moreret̄ nō
placaret̄? **E**t qd est q̄ alio loco idē ipse doctor
gentiū. **Q**uid inquit ḡ dicimus ad hec? **S**i de-
us p̄ nob̄is: q̄s cōtra nos? **Q**ui p̄prio filio nō
peccit: s̄ p̄ nob̄is omnibus tradidit illum. **Q**uō
nō etiā cū illo om̄ia nob̄ donauit? **N**ūquid nisi
iam placatus esset pater: p̄prio filio nō p̄cens
p̄ nob̄ eū traderet? **N**ōne videt̄ hec illi velut
aduersa esse sententia? **I**n illa mortē p̄ nob̄is
filius: et recōciliat̄ nob̄is pater p̄ mortē eius
In hac aut̄ tanq̄ prior nos dilexerit pater: ip̄e
p̄pter nos filio nō peccit: ip̄e p̄ nob̄is euz tradit
ad mortem. **S**ed video q̄ et antea pater dile-
xit nos: nō solū anteq̄ p̄ nob̄is filius moreret̄:
sed anteq̄ conderet mundū: ip̄o teste aposto-
lō qui dicit: **S**icut elegit nos in ip̄o ante mun-
di constitutiōnē. **N**ec filius patre sibi nō p̄cē-
te pro nob̄is velut inuitus est traditus: quia et
de ip̄o dictū est. **Q**ui me dilexit et tradidit se
ip̄sum pro me. **S**im̄ ḡ simul et pater et filius et
amborū spiritus pariter et cōcorditer opant̄:
tamen iustificati sumus in ch̄risti sanguine: et
recōciliati sumus deo p̄ mortē filij eius. **E**t
quō id factū sit: vt pōtero etiā hic q̄tū satis vi-
debitur explicabo.

Quo merito homo traditus sit diabolice
potestati. **Ca. XII**

Gladā iusticia dei i potestatē diaboli
traditū est genus humanuz: peccato
primi hominis in om̄es vtriusq; sex⁹
cōmuniōne nascētes originaliter transeunte
et parētū primozū debito vniuersos posteros
obligante. **H**ec traditio prius in genesi signi-
ficata est: vbi cū serpenti dictū esset. **T**erram
manducabis: homini dictū est. **T**erra es et in
terrā ibis. **S**o qd dictū est: in terrā ibis: mors
corp̄is p̄nūciata est: quia nec ip̄saz fuerat ex-
perturus si p̄mansisset vt factus est rect⁹. **Q**
x̄o viuenti ait. **T**erra es: ostendit totū hoīem
in deterius cōmutatum. **T**ale ē em̄ terra es:

Gal. 5.
Rom. 5.

Job. 16.
Eph. 4.

Rom. 5.

Ibidem.

Rom. 5.

Ubi. 5.

Roma. 8.

Eph. 1.

Gal. 2.

Gen. 3.
Ibidem.

Ubi. 5.